

CONCEPTE : Incident de nul·litat
Ponent : M.I. Sr. PIJUAN

26-04

Rotlle núm. 24/06
Causa núm. 263-1/03

A U T E

Andorra la Vella, al primer d'agost de dos mil sis.

I.- RESULTANT: Que per sentència dictada en data vint-i-dos de juny de dos mil sis aquest Tribunal, estimant parcialment el recurs d'apel·lació interposat pel Ministeri Fiscal contra la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 23 de març del 2006 en la causa TC-138-4/05, va revocar parcialment dita sentència en el sentit d'imposar a l'acusat Kaddour B. la pena de tres anys de presó tota ella ferma, confirmant la resta del pronunciaments de la sentència apel·lada declarant d'ofici les despeses processals causades pel recurs.

Contra l'esmentada sentència, la representació processal del senyor Kaddour B. ha formulat incident de nul·litat d'actuacions per vulneració de l'article 10 de la Constitució referent a la jurisdicció, al procés degut i al dret de defensa, sol·licitant que, un cop admès i tramitat l'incident, es dicti resolució declarant la nul·litat de les actuacions i retrocedint el procediment al moment del tràmit d'al·legacions al recurs del Ministeri Fiscal i permetre a dita representació processal formular recurs en quan als fets considerats com a provats en la sentència dictada pel M.I. Tribunal de Corts.

II.- RESULTANT: Que de la sol·licitud de nul·litat d'actuacions se'n donà vista al Ministeri Fiscal, interessant la desestimació de l'incident de nul·litat interposat pel Lletat Sr. Josep R.B., Advocat del condemnat Kaddour B., en no desprendre's de l'examen de la

sentència d'aquesta Sala de data 22 de juny de 2006 les vulneracions al dret fonamental a la jurisdicció al·legats.

I.- CONSIDERANT: Que, d'acord amb el que disposa l'article 18 bis apartat 3 de la Llei Transitòria de Procediments Penals, l'incident de nul·litat d'actuacions sols hi cap contra les sentències o resolucions fermes en el procediment de les quals s'hagi produït una vulneració del dret fonamental a la jurisdicció reconegut en l'article 10 de la Constitució si bé, com es disposa en el mateix apartat 3 de l'esmentat article, sols es pot demanar l'anul·lació de la sentència o resolució ferma quan la vulneració de l'esmentat dret fonamental no hagi pogut ésser denunciada anteriorment. D'això en resulta el caràcter inequívocament excepcional de l'incident de nul·litat d'actuacions doncs la norma general és, com disposa l'apartat 1 del mateix article 18 bis, que la vulneració del dret fonamental a la jurisdicció ha de fer-se valer per la persona directament afectada fent ús "de tots els recursos i remeis jurisdiccional que corresponguin ordinàriament".

En el present cas, la demanda de nul·litat d'actuacions que ha formulat la Defensa del senyor Kaddour B. es fonamenta en una suposada vulneració del dret a la jurisdicció, a un procés degut i a la defensa perquè davant del recurs formulat pel Ministeri Fiscal contra la sentència dictada pel Tribunal de Corts, amb l'objecte d'augmentar la pena imposada per dit Tribunal a l'acusat Kaddour B., la Defensa d'aquest acusat es trobà en la impossibilitat de no poder rebatre els fets de la sentència per quan havia ja passat el termini per a formular recurs.

De les actuacions practicades resulta que el Tribunal de Corts dictà sentència condemnant l'acusat Kaddour B. com a responsable penalment en concepte d'autor d'un delictes major continuat de cessió de droga tòxica cocaïna, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de tres anys de presó, dels qual dos anys fermes i la resta condicional, multa en quantitat de mil dos-cents euros i al pagament de les despeses processals causades. Notificada que fou dita sentència al Ministeri Fiscal i a la Defensa de l'acusat, el Ministeri Fiscal interposà recurs d'apel·lació contra dita sentència per considerar que la pena imposada a l'acusat era irrisòria en relació a la gravetat dels fets provats, demanant la revocació parcial de la sentència i la imposició a l'acusat Kaddour B. de la pena de 4 anys i mig de presó ferma i multa en la quantia de 6.000 euros, i també a l'expulsió definitiva del Principat. La Defensa de l'acusat Kaddour B. no interposà recurs contra la sentència però sí va comparèixer en el recurs, oposant-se a les

pretensions del Ministeri Fiscal i demanant la confirmació de la sentència apel·lada per considerar que la pena imposada pel Tribunal de Corts era ajustada als fets declarats provats, i entenent que no procedia l'expulsió del seu defensat perquè, tot i no tenir la nacionalitat andorrana, tenia dos fills andorrans per la qual cosa l'expulsió aniria en contra del dret de família.

II.- CONSIDERANT: Que la Defensa de l'acusat Kaddour B. entén vulnerat el dret fonamental a la jurisdicció reconegut en l'article 10 de la Constitució perquè, com diu expressament en el seu escrit de formulació de l'incident de nul·litat d'actuacions, "Una vegada formulat recurs pel Ministeri Fiscal es va donar vista del mateix recurs a aquesta part per tal que al·legués el que estimes adient a la pena, però no en quan als fets considerats com a provats de la mateixa Sentència del Tribunal de Corts. És a dir, ens trobem en la situació que davant d'un recurs formulat pel Mgfc. Ministeri Fiscal discutint la pena d'una Sentència, la defensa es troba en la impossibilitat de no poder rebatre els fets de la sentència per quan havia ja passat el termini per a formular recurs".

Ja ha estat declarat pels Tribunals que el dret fonamental a la jurisdicció, entès com el dret a l'accés a la jurisdicció, en l'àmbit del procés penal és el dret de provocar, amb l'exercici de l'acció penal, una actuació processal que acabi amb una resolució definitiva, sigui en quan al fons de l'assumpte, sigui de tipus processal. Comprèn, doncs, el dret a obtenir una resolució judicial raonada i fonamentada en dret i que doni cabdal resposta a les pretensions formulades per la part, sigui o no favorable als interessos de la part.

En el present cas, la Defensa de l'acusat Kaddour B. no ha tingut cap mena de restricció del seu dret fonamental d'accés a la jurisdicció, doncs li va estar donada la possibilitat de interposar recurs d'apel·lació contra la sentència dictada pel Tribunal de Corts, cosa que no va fer, i va tenir puntual trasllat del recurs d'apel·lació interposat pel Ministeri Fiscal, podent fer al·legacions, com efectivament va fer, sobre els particulars de la sentència del Tribunal de Corts que eren objecte d'impugnació en el recurs del Ministeri Fiscal, i compareixent tanmateix a l'acte de la vista del recurs on va informar en el sentit que interessava als interessos del seu representat. Per tot això, no es pot considerar que hi hagi hagut cap mena de vulneració del dret fonamental d'accés a la jurisdicció, dret fonamental que mai pot quedar malmès pel fet de que l'estimació total o parcial d'un recurs d'apel·lació, interposat en temps i forma

oportunes pel Ministeri Fiscal o l'Acusació particular, suposi una major condemna per l'acusat.

Per tant, procedeix la desestimació de l'incident de nul·litat d'actuacions interposat per la representació processal del Sr. Kaddour B.

III.- CONSIDERANT: Que les despeses del present incident han de declarar-se d'ofici.

Vist la legislació vigent,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

A C O R D A

Desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions promogut per la representació processal del senyor Kaddour B. contra la sentència de data vint-i-dos de juny de dos mil sis dictada per aquesta Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, declarant d'ofici les despeses processals causades en aquest incident.

Així ho acorden, manen i signen els Magistrats de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, en dono fe.